

අද මාරතු 08 ජාත්‍යන්තර කාන්තා දිනයයි.

ලෝකේ පුරාම ස්ත්‍රීන් විවිධාකාරයෙන් අද දිනය සමරනවා.

ලංකාවේ අපේ හඬ කුමක් සඳහාද?

අද දවසේ අපේ ඉල්ලීම් මොනවාද?

වැඩිවන බඩුම්ල නිසා වැඩියෙන්ම නැලෙන්ගේ ස්ත්‍රීන් වන අපි

හාල් සේරුවක් රු. 80යි.
ගෘස් සිලින්ඩරයක් රු. 1750/- යි
පොල් ගෙඩියක් රු. 45/- යි
විදුලි බිල, වතුර බිල ඉහළ නගිනවා
ප්‍රවාහන ගාස්තු අපි නොදැනීම වැඩිවෙනවා
නැමදේම ගිනිගණන්...

ඒ විනැවක් ද?...

- යුද්ධයෙන් මිය යන්නේ, අතුරුදහන් වෙන්නේ අපේ දරුවෝ. දෙමළ වුනත්, සිංහල වුනත්, මුස්ලිම් වුනත් අපි ලෝකෙට බිහිකළ ජීවිත,
- කුරිරු යුද්ධයේ ප්‍රචණ්ඩත්වයෙන් අවතැන් වන දහස්ගණන් මිනිසුන් අතරේ වැඩියෙන් අනාරක්ෂිත වන්නේ ස්ත්‍රීන් වන අපි,
- රටේ සිවිල් ජන ජීවිතය බිඳ වැටීම හේතුවෙන් අහිම වන ජීවිත වගේම, අතුරුදහන් වන දරුවන්, සැමියන්, ශ්‍රැකීන් වෙනුවෙන් තාඩන පීඩන උසුලන්නේ ද ස්ත්‍රීන් වන අපි,
- යුද්ධයේ තවත් ප්‍රතිඵලයක් ලෙසින් වැන්දඹු බිරිත්දැවැන්, තනි මව්වරුන් හැටියට පවුලේ සියලු බර දරන්නේ ද ස්ත්‍රීන් වන අපි,
- ලිංගික හිරිහැර සහ ප්‍රචණ්ඩත්වයට මුහුණ දෙමින්, දූෂණයට ලක්වෙමින්, ලංකාවේ විදේශ විනිමය උපයන ප්‍රධාන ආදායම් මාර්ගයට වැඩිවශයෙන් උරදෙන්නේ ද ස්ත්‍රීන් වන අපි,
- මඟ තොට හිරිහැර විඳිමින්, අඩු පඩියට වැඩ කරමින් වෘත්තීය අයිතීන් පවා නොමැතිව ඇඟලුම් කම්හල්වල ශ්‍රමය වගුරමින් රටට ආදායම් ගෙනෙන්නේ ස්ත්‍රීන් වන අපි.
- සමාන වැඩට අසමාන වැටුප් ලබමින් කෘෂි කර්මාන්තයේ දීත්, ඉතා දුෂ්කර සේවා තත්ත්වයන් යටතේ වැවිලිකරයේ දීත් රටේ ආර්ථිකය නංවන්නට ශ්‍රමය වගුරන්නේ ස්ත්‍රීන් වන අපි,
- දරුවන් හදමින්, වඩමින්, ගෙදර දොර කුදු මහත් මෙහෙවරයන් කරමින්, ඒ සඳහා කිසිදු ඇගයීමක් හෝ වටිනාකමක් නොලබමින් සමාජයේ ඉදිරි ගමනට දායක වන්නේ ද ස්ත්‍රීන් වන අපි,
- පාසැලේ දී, රෝහලේ දී, වැඩපලේ දී විතරක් නොවේ මඟතොට දී දූෂණයට, ලිංගික අතවරයට ගොදුරු වන්නේ ද, විවිධ සමාජ පීඩනයන්වලට ලක්වන්නේ ද ස්ත්‍රීන් වන අපි.

ඒත් මේ රටේ තීන්දු ගන්නා මණ්ඩලවලට අපේ සහභාගිත්වය ප්‍රමාණවත් ලෙස පවතිනවාද?

- පාර්ලිමේන්තුවේ කාන්තා මන්ත්‍රීවරියන් අත් දෙකේ ඇඟිලි ගාණට තරම්
- චතකොට පළාත් සභා, ප්‍රාදේශීය සභා මේ සියලු ස්ථානවල ඉතාමත් සුළු ප්‍රතිශතයන්
- අපේ රට හිදුනසේ 60 වෙනි වසර සැමරුවේ ඊයේ පෙරේදා

60 වසරකට පස්සේ මේ රටේ කාන්තාවන්ගේ තත්ත්වය දිනා ආපසු හැරලා බලන විට අපිට සතුටු විය හැකිද? ඇත්තටම බැහැ.

එසේනම් අපිට මේ තත්ත්වය වෙනස් කළ හැක්කේ කොහොමද? හැමදාමත් අප ඉදිරියේ පවතින අභියෝගය එයයි.

අසමාන සැලකීමවලින් තොරව හිංසාවට පීඩාවට ලක්නොවී පූර්ණ මනුෂ්‍යත්වයට උරුමකම් කියන්නට හැකි සාමකාමී සමාජයක් ගොඩනගා ගැනීමට අප හමුවේ ඇත්තේ සුවිශාල වගකීමකි.

මව්වරුනි, සොහොයුරියනි එන්න, ඒ සඳහා අත්වැල් බැඳගනිමු.!